

Člověk, tvor nepoučitelný

Člověka ovlivňuje všechno, na co si vzpomene – televize, rádio, knihy, noviny a časopisy, rodina, kamarádi a tak dál. K televizi se rovnou vztahují reklamy a filmy. A pak se díváte, když se v novinách dočtete: Dítě v nepřítomnosti matky vyskočilo z okna, dle vzoru v tom a tom filmu, protože si myslelo, že se mu nemůže nic stát. Utrpělo otřes mozku a zlomilo si nohu. Matka je zdrcena. Více na straně 6... Někteří rodiče jsou takoví, že řeknou svému potomku: „Tak, Jardo, sedni si k telce, my ještě máme nějakou práci...“ a místo toho, aby pracovali, jdou si na internetu pouštět díly svého oblíbeného seriálu, které jim ‚utekly‘. Musím tvůrce jisté televizní reklamy pochválit. Když jsem viděla jejich reklamu (proč jsou reklamní bloky zrovna v té nejzajímavější části dokumentu?!), kde bylo napsáno: **TOTO JE JEN REKLAMA – NEOPAKUJTE!**. Musíte uznat, že to tvůrci reklamy dobře vymysleli. Teď je větší naděje, že už to žádný ‚chytrák‘ opakovat nebude. Anebo další příklad: žádný rodinný příslušník nevyužívá vulgární výrazy, ale jejich potomek jede třeba na tábor a tam se mezi svými vrstevníky, vulgární mluvu používajícími, naučí tolik výrazů, že rodiče po jeho návratu nestačí koukat. Ve všech pracovních sešitech češtiny se píše: **JESTLIŽE TI NĚKTERÁ PRAVOPISNÁ CVIČENÍ NEŠLA, VÍČ ČTI, POMŮŽE TI TO ZAPAMATOVAT, JAK SE JEDNOTLIVÁ SLOVA PÍŠÍ. ZVLÁŠTĚ, JESTLI MÁŠ DOBROU VIZUÁLNÍ PAMĚŤ.** Rada je to dobrá, ale **ZA PRVÉ:** jak má žák prvního stupně vědět, co je to vizuální paměť, když to neví ani někteří dospělí a **ZA DRUHÉ:** jak si má člověk zapamatovat správný pravopis některých slov, když jsou na každé stránce alespoň dvě chyby? Jen si to představte! Kniha, která má 200 stránek, obsahuje kolem 400 chyb. A podobně je to i u novin a časopisů. Většinou tyhle chyby člověka zatahají za oči. Ale co když ne? To je většinou jedno a tak se chudák žák naučí psát s hrubkami. Nebo když člověk neustále poslouchá názory jen jedné strany a nepřemýšlí u toho... Pak si nedokáže vytvořit vlastní názor. Člověk je, chtě nechtě ovlivňován neustále, kladně i záporně a nic s tím neudělá... Leda, že by byl zavřený v místnosti bez rádia, televize atd. Ale i tak by byl ovlivňován...

Lenka Martinková, 2010